

OSTRUŽINY

Žebříček TOP 10 básní z PSANCI.cz

ČERVENEC 2009

1. **Přání k Valentýnu** (od milancholik)
2. **Smrt v souhvězdí včel** (od puero)
3. **Poslední báseň** (od nostalgik)
4. **Malá mořská.....** (od PrimaDen)
5. **emíčko pod víčko** (od Homér)
6. **Prstýnek z trávy** (od nevěrná)
7. **2009 smutných zpráv** (od Kaplan)
8. **Kra** (od TuallKraplak)
9. **Jsme v míjení cest** (od Verena)
10. **Síla vzlyku** (od nina)

*. **Pásmo kuliček** (od Tom)

Přání k Valentýnu

autor : milanholik

Pro tebe v srdci mám dost místa,
a ty máš pro mě místo ve svém.
jsem zdatný básník, slabší prozaista,
udatný milovník, jen ty si dozajista
pleteš realitu se snem.

Pouštím si tvoje oblíbené desky,
a je mi fuk, co přijde s ránem.
Ty šlágry z minula nám v očích slzy rodí,
a nebaví nás poslouchat, že tak to přeci chodí,
když dlouho pro vodu se chodí s džbánem.

Možná to nazveš humoreskou,
až pod rouškou baldachýnu
vydám se tajuplnou stezkou
nejkratší cestou k tvému klínu..
Možná to pojmenujem láskou,
zadupem sobectví harlekýnů.
Možná to pojmenujem láskou...
..a tuhle píseň přáním k Valentýnu.

Večer, když čteš mi arabesky,
kůže mi voní badyánem.
Dopřej mi zjitra dva polibky k vínu.
Dnes máme od slov nedaleko k činům -
a naše další věty budou o tom samém...

Smrt v souhvězdí včel

autor : puero

**Sním o místě plném
vesmírného klidu.
O místě, kam přijdu
a rozplynu se
jako vůně z flakónu,
zapomenutá vzpomínka,
jako zčernalý obraz
na plátně vlámského mistra,
světalehké Cokoli.
O místě, kde život tolik nebolí.
Kde polibky potají
na sladkých rtech roztají,
kam mrtvé hvězdy padají,
jako slepé
VČELY.**

Poslední báseň

autor : nostalgik

Hospoda a ozon kouře...
Pro lásku ztracenou psán vzkaz,
v dlaních pot a v spáncích bouře
zrak smutku civí na obraz

Pivo teplé, spadlá pěna,
na popsaném pivním tácku
tužka leží přelomená
Verše nebo chechot racků?

Kolem ruch a šustot karet
sanitka zakvílí z dálky
Bohémský odhodil baret
když srdce vložil do obálky

Malá mořská.....

autor : PrimaDen

Až z mořské pěny ušijí mi šaty,
až slunce bude svítit na mý vlasy zlatý,
až teplý vánek si s nimi bude hrát
řeknu si ...měl mě možná rád.

Až odpluješ a nevrátíš se nikdy zpět
a budeš milovat již jinou ženu
rozpustím se zas na mořskou pěnu...
Vzpomeneš si na mě za pár let?

emíčko pod víčko

autor : Homér

Pomalým řezem provokuje epitel
Povinně smutná, oblečená podle manuálu
Slízla si z ruky tíhu myšlenek všech lidí
Ach, nikdo mě nechápe,
Nikdo mě neslyší a když slyší neposlouchá
Všichni jsou tak omezení
Přeplněná hormony jak záchodky na letních festivalech
Plná nenávisti vůči okolí
Ustříhla si špičku jazyku
Sebedestruktivní pokusy jí přidávají na síle
Temně rudá zrůda v aspiku
Má kde bydlet, má co jíst
Nevděčná hledačka
Nahání emáčka
Přitroublými argumenty omlouvá svou smečku
Bojuje sama proti sobě
Bůh obrací se v hrobě
Málo lidí se má rádo
Tupé hloupé emo stádo
Styl japonských psychopatů
Co ve filmech zdi krvavé zvedají jim ega
Bolest, mučení, kaluže
Taky styl a forma života
Ach, žiletka láska má...
...nechej si to na doma...
příště řízni ještě dál,
uklidni se, tak už val,
Tasemnice za sklem v lihovém nálevu je užitečnější než ty
Umělá slza přilepená v koutku oka je děsně IN

Prstýnek z trávy

autor : nevěrná

Milion polibků kladeš na mou kůži,
tisícem cestiček prošel jsi mé tělo,
našel jsi v koutku skrytou rudou růži,
pod tvými doteky srdce oněmělo.

Ve dlani schovaný prstýnek z čerstvé trávy,
ptáš se snad po sté, jestli budu Tvou,
jsi jako motýl, zmámený a hravý,
nechci už trpět v noci samotou.

S Tebou mám pocit, že k někomu patřím,
pro Tebe svítí moje hvězdy ve tmě,
zbyteční jsou teď všichni psychiatři,
jsem láskou slepá, Tvojí cestou ved' mě.

2009 smutných zpráv

autor : Kaplan

Stahujou se mraky, aby jim něco neuteklo.
Stahujou se, tak jako mouchy ke mlíku.
Dělat se nedá, a tak se se vším seklo
a když už je čas, tak povídej, básníku.

Povídej, básníku, cos' nám chtěl říct.
Že máš svět v malíku, či nejsi nic.
Povídej o tom, jaks' objevil svět
a příběhy, co nejdou prožít ani za sto let.

Básněmi o suchu jsi přivolal déšť,
o lásce smrt, tak co ještě chceš?
Řekni pár příhod, co nejsou jen verš,
nazvaných Život. A námět? Co chceš.

Dva tisíce devět slzí bije lidi po hlavách.
To na Boha že byli drzí a zapomněli, co je strach.
A lámali se bez pokory v pase, ne však k pozdravu.
Ta flaška v ruce nazývá se metlou lidstva poprávu.

Dva tisíce devět vteřin trvá salva k výstraze.
Rozstřílela město z peřin i z cihel, ke vší námaze.
Až nebude, kdo umíráčkem uctí ty, co strhl proud,
pročistí se vzduch a na něm
zas se můžem nadechnout.

pár veršů navíc, který se nehodí náladově do básně, ale tematicky tam patří:

Mám značkový brejle a sedmery trenky
dvoje drahý džíny a čtyři trička tenký.
A co je mi to naplat, když všechno spláchne déšť,
jak hadry (city) plný záplat, tak si sám řekni, co seš!

Ani archa nevyplula, zůstala stát na skále,
Noe naznal, že je nula a utopil se v kořale

Kra

autor : TualKraplak

Čekám na ortel od Tebe.
Čekám.
/ v tu chvíli nežiju /

Zatím prohrávám,
dovolila jsem to.
/ svou budoucnost jsem neviděla a
onen osud poslala do hajzlu /

Mám strach, emocím přestala jsem
rozumět.
Poznám se už jen po hlase.

Dospělá holčička, bez prince, bez kouzelné
hůlky, zato s nedobytným hradem.
Bojujíc o trochu důvodu zase žít !

Pořád nic neříkáš.
Těžké v tichu hledat odpovědi,
domýšlet si, by bylo špatně.

Čekám.

Telefon asi rozbitej, nic nechodí.
/ hm, určitě, ty hloupá /

Všechna plátna pomalovaná
- nemám se kam vykřičet -

Z kávy černý vrásky.
Vrásky .
Suchý rty. Mocná sůl,
žere mě to zaživa ? / mami ? doktore?! /

Čekám.
/ odpověď /

- nechci Tebe, na mě znáš až moc barev,
děsí mě to -

A v pravdě ? ... V pravdě tolik vína !

Jsme v míjení cest

autor : Verena

**skrytá obava
zúžený dech
tvůj pohled pálí
na zádech**

**vnikáme
do svých životů
šípy všech
společných chvil**

**možná jsem ani nechtěla
aby jsi
ten plamen zapálil**

.....

ted' hořím

.....

**a tiše stojím
hlavu zakloněnu
a celý vesmír nad hlavou**

**čas tiše zpívá
svou píseň pomalou**

.....

**tak pojd'
dál**

Síla vzlyku

autor : nina

Já nejsem ničí sladká jak kdosi řekl mi
Bud' chvíli děvčetem a zkusíš jak to chutná
Slaných řek popel čáry černý jak svědomí
Pak zavřu oči sním a už nejsem smutná

Je to o síle vzlyku vměstnané do vteřiny
Sleduju bratříčka koukám se jak si hraješ
Z matčiných žeber socháte dcery syny
Je samej vrtoch v hlavě má jinotaje

Přece je nejkrásnější mě ráda neměla
Zmoklá na nádraží hledala lepší spoje
Všechny ty dobrý duše si držím od těla
Ty kluku pitomá miláčku dítě moje

Je to o síle vzlyku zastydlé v peřinách
Mám noční košilku velikost nula nula
Matčina kost a v ní duše dceřina
A pro ni zlámanou vzlykla a utonula

Pásmo kuliček

autor : Tom

Dívčí nohy nakročené ke mně
pevné kroky
větrem zapřáhlé
plachetnice
sny jsou zahnané
k venuši
ke kuličkám
co nejsou ke hraní
malým dětem
však koulejí se v důlek
nad fousatými úsměvy
nejstaršího
co si hraje
s jupiterovými či saturnovými
slunečními i galaktickými
kuličkami
ohnivé elipsy
věčné a usměvavé
důlky duhových očí
dívčích
co koulejí se
k mému pohledu